

Zitting 2002-2003

28 mei 2003

BEKNOPT VERSLAG

MORGENVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Ontwerp van decreet

- Inwerkingsbeleid
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heer Jan Laurys, mevrouw Veerle Declercq, de heren Guy Sols, Filip Dewinter en André Denys en minister Renaat Landuyt) 3
 - Artikelsgewijze bespreking 7

Voorstellen van decreet

- Wijziging van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Jef Van Looy, verslaggever, Gerald Kindermans, Pieter Huybrechts, Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Jo Vermeulen, Herman Lauwers en Christian Verougstraete en minister Dirk Van Mechelen) 7
 - Artikelsgewijze bespreking 15

- Erkenning van particuliere radio-omroepen
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Carl Decaluwe en Jo Vermeulen en mevrouw Niki De Gryze en minister Dirk Van Mechelen) 15
 - Artikelsgewijze bespreking
(Sprekers : de heer Carl Decaluwe en minister Dirk Van Mechelen)

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

- Nadelen voor ouderen verbonden aan het elektronische bankieren
 - Bespreking
(Spreker : de heer Jan Laurys) 17
- Tijdig indienen van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs
 - Bespreking
(Spreker : de heer Jos De Meyer) 17

VERZOEKSCRIFTEN

- Samengaan van reclame voor alcoholische dranken met de boodschap 'Geniet, maar drink met mate'
 - Verslag
(Spreker : mevrouw Niki De Gryze) 18
- Productie en consumptie van duurzame goederen
 - Verslag 18
- Verbod op luidruchtige en storende colonnevorming in het verkeer
 - Verslag
(Spreker : mevrouw Marleen Van den Eynde) 18
- Gelijkstelling van diploma's en de toepassing van weddebarema's in het onderwijs
 - Verslag
(Spreker : de heer Jos De Meyer) 18
- Uitstapregeling voor onderwijzers geboren in 1947
 - Verwijzing naar commissie 18
- Toiletbezoek tijdens examens
 - Verslag 19
- Opnemen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de Bolognahervorming
 - Verslag 19

Regeling van de werkzaamheden 19

Berichten van verhindering 19

MORGENVERGADERING VAN WOENSDAG 28 MEI 2003

Voorzitterschap van de heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 10.01 uur.*

ONTWERP VAN DECREET

Inwerkingsbeleid

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het inwerkingsbeleid.

De heren Guy Sols en Frans De Cock, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

De heer Jan Laurys : CD&V zal zich bij de stemming over dit ontwerp van decreet onthouden. Onze partij gaat natuurlijk akkoord met de doelstelling van het ontwerp : allochtonen moeten inderdaad aan werk worden geholpen omdat werk de voorwaarde is om zich te kunnen integreren en aanpassen in de maatschappij.

Met dit ontwerp van decreet zal deze doelstelling echter niet worden gerealiseerd. Het ontwerp speelt in op de tijdsgeest door niet alleen uiting te geven aan een bekommernis om de allochtonen, maar door ook een druk op hen te leggen door het verplichte karakter van het inwerkingstraject. De decreetgever hecht te veel belang aan symboliek en stoere verklaringen.

Onze kritiek wordt gedeeld door de SERV en het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden. Ook zij zijn van mening dat de doelstellingen van het ontwerp niet realistisch zijn en dat het ontwerp van decreet overbodig is. Zij wijzen er bovendien op dat op 3 december 2002 een platformtekst werd goedgekeurd door de Vlaamse regering en de sociale partners, die bepaalt dat de groeperingen van allochtonen moeten worden betrokken bij alle regeringsmaatregelen om allochtonen aan het werk te krijgen. De SERV en het Forum kregen slechts vijf dagen om een advies uit te brengen, waarmee deze bepaling dus al onmiddellijk werd geschonden.

Dit ontwerp van decreet biedt geen enkele meerwaarde. Er bestaat geen behoefte aan een bijkomend decreet : het reglement van de VDAB bepaalt uitdrukkelijk dat de VDAB de plicht heeft om elke werknemer een geïndividualiseerde aanpak te bieden. Er is echter wel nood aan extra middelen voor de VDAB, die nu uit financiële beperkingen wordt gedwongen keuzes te maken, wat impliceert dat sommige kansengroepen uit de boot vallen.

Als de overheid er toch voor wil kiezen om de plicht voor een allochtoon om een inwerkingstraject te volgen, uitdrukkelijk op te nemen in een wettekst, had zij dit principe kunnen inschrijven in het reglement van de VDAB of in het inburgeringsdecreet. Bij de bespreking van dat decreet in de commissie heeft CD&V al op een geïntegreerde aanpak van de problematiek aangedrongen en erop gewezen dat het inwerkingsbeleid en het onderwijs aan allochtone leerlingen in het inburgeringsdecreet thuishoren.

Dit ontwerp van decreet bepaalt onder meer dat de VDAB verplicht melding moet maken aan de RVA van het feit dat een allochtoon weigert om een inwerkingstraject te volgen of dit traject zonder reden stopzet. Wat dan met de bepalingen van de samenwerkingsovereenkomst tussen VDAB en RVA, die op 3 mei 1999 werd herzien en de modaliteiten van deze transmissie bepaalt ? En wat met de duidelijke afspraken die hierover werden gemaakt in het beheerscomité van de VDAB, in samenspraak met de sociale partners ? Worden die zomaar aan de kant geschoven ?

Deze bepaling introduceert trouwens een discriminatie en is dus een schending van het decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. De verplichte transmissie voor allochtonen wordt immers

decretaal verankerd, terwijl voor de transmissie van autochtonen gewoon wordt verwezen naar de samenwerkingsovereenkomst tussen VDAB en RVA.

Een van de doelstelling van deze regering was bovendien te komen tot een administratieve vereenvoudiging. Dit ontwerp van decreet is overbodig en daarom een duidelijk voorbeeld van hoe het niet moet. CD&V zal zich bij de stemming onthouden. *(Applaus bij CD&V en AGALEV)*

Mevrouw Veerle Declercq : Ook wij vinden het belangrijk dat allochtonen werk vinden. Wij zijn het dus eens met de doelstellingen van het ontwerp. We hebben echter twee belangrijke bezwaren. Vooreerst wordt de discriminatie van allochtonen wettelijk verankerd. Doordat zij sneller zullen aangemeld worden, zullen de cijfers van werkonwillige allochtonen ook stijgen.

Bovendien zal een weigering een invloed hebben op het leefloon. De minister heeft nog steeds niet verduidelijkt wat er zal gebeuren met de mensen die geen leefloon meer krijgen. *(Applaus bij AGALEV)*

De heer Guy Sols : In de commissie was er eensgezindheid over de doelstellingen van het ontwerp, maar niet over de uitvoering. Sp·a is van oordeel dat secundaire trajecten in het inburgeringsdecreet moeten opgenomen worden. CD&V vindt het ontwerp overbodig en pleit voor de opname van secundaire trajecten in het decreet. Ze gaan echter voorbij aan de eigenheid van de beide decreten. Het zijn vooral de nieuwkomers die een primair traject volgen. Dat wordt geregeld in het inburgeringsdecreet. Het secundaire traject, geregeld in dit ontwerp, staat open voor nieuw- en oudkomers. Dat zijn dus andere doelgroepen en doelstellingen. Na een primair traject volgt niet noodzakelijk een secundair traject.

Nieuw- en oudkomers zijn vaak de eerste slachtoffers van ontslagen. Het ontwerp wil de doelgroep emanciperen. De uitvoering ervan betekent niet noodzakelijk meer middelen voor de VDAB. Ook de privé-sector kan immers actief betrokken worden. De verplichting en de sancties verhinderen dat de wet dode letter blijft. Het is een goede zaak dat een bepaald recht in een beheerscontract staat, maar een wettelijke verankering maakt een recht afdwingbaar.

Doel is de doelgroep meer kansen te geven op de arbeidsmarkt. Dat zal trouwens de discussie van de quota op de arbeidsmarkt zonder voorwerp maken. *(Applaus bij de VLD en VU&ID)*

De heer Filip Dewinter : In december verklaarde minister Landuyt dat de positie van de allochtonen op de arbeidsmarkt zijn prioriteit was. Hij heeft niet gelogen, dat blijkt uit zijn beleid. Vooreerst zijn er de etnische registratie en het actieplan werkgelegenheid voor allochtonen. De minister kondigde de afschaffing van de nationaliteitsvoorwaarde voor statutaire betrekkingen aan. Hij bood 8 allochtone zaalvoetballers een profcontract aan om op kosten van de belastingbetaler pleinbegeleider te worden. De topambtenaren zullen geëvalueerd worden op hun inspanningen om allochtonen aan te werven. Zonder twijfel is minister Landuyt de meest allochtoonvriendelijke minister van de regering. We zullen niet nalaten om dat te benadrukken in de kiescampagne.

Door dit ontwerp krijgen allochtonen recht op bijzondere opleidingen en begeleidingen met het oog op duurzame werkgelegenheid. Dat zou ongeveer 60 miljoen euro per jaar kosten.

De heer André Denys : Voor de eerste maal worden sancties verbonden aan het niet-deelnemen aan een secundair traject. Ik begrijp de kritiek van de spreker niet. Wat wil hij nog meer dan een verplichting ?

De heer Filip Dewinter : Allochtonen krijgen rechten en voordelen die Vlamingen niet hebben. Die positieve discriminatie zint ons niet. De lat moet voor iedereen gelijk liggen. De SERV geeft dezelfde kritiek en vindt dat alle werkzoekenden recht hebben op gepersonaliseerde begeleiding.

Minister Renaat Landuyt : De SERV benadrukt juist het omgekeerde : hij vindt dat alle werkzoekenden verplicht moeten worden om een traject te volgen en desnoods moeten uitgesloten worden uit het systeem. In dit ontwerp worden voor de eerste maal rechten decretaal gekoppeld aan verplichtingen.

U moet wel eerlijk citeren. U gebruikt de stelling van de SERV om uw eigen mening te steunen, maar de

SERV bedoelt eigenlijk net het tegenovergestelde.

De heer Filip Dewinter : Daar twijfel ik aan. Hoe dan ook klaagt de SERV het verschil in behandeling aan.

Minister Renaat Landuyt : De SERV heeft het over het feit dat men door dit decreet strenger is voor allochtonen dan voor autochtonen. Zij krijgen er verplichtingen bij die voor autochtonen niet gelden.

De heer Filip Dewinter : In ieder geval worden voor hen veel aparte trajecten, cursussen en bijscholingen ingericht die de autochtonen niet krijgen.

Minister Renaat Landuyt : Ook voor de autochtonen worden begeleidingscursussen naar specifieke situaties georganiseerd. Met de cursussen voor allochtonen verhelpen wij de specifieke handicap die zij hebben. Het doel is uiteindelijk de allochtonen aan het werk te krijgen : ook zij moeten werken.

De heer André Denys : Ik heb het gevoel dat de heer Dewinter het debat niet goed gevolgd heeft. In de zachte versie van zijn verkiezingsprogramma heeft hij het over de rechten en de plichten van de allochtonen. Dit decreet stelt toch ook plichten tegenover rechten.

De heer Filip Dewinter : Rechten zijn geen voorrechten. Als u wil kan ik met cijfers bewijzen dat ik het bij het rechte eind heb.

De heer Jan Laurys : De bemerking van de SERV betreft het verplichte karakter van de transmissie van gegevens. Er was toch een amendement in de maak om die transmissie voor iedereen gelijk te stellen, in het VDAB-decreet. Hoe zit het daarmee ?

Minister Renaat Landuyt : Het voorstel ging over de rechten van de werkzoekenden. We willen het oude charter van de werklozen omzetten in een modern charter van de werkzoekenden, waarin ook verplichtingen zijn opgenomen. Dit ontwerp van inwerkingsdecreet is een eerste stap. De regering zal de verplichte transmissie in een amendement voorstellen.

In zijn totaliteit zal dit decreet een besparing betekenen, omdat allochtonen erdoor aan het werk zullen kunnen : de investering zal zeker renderen. Bovendien zal het een reeks rechten en plichten die nu enkel in overeenkomsten bestaan, een wettelijk karakter geven.

Op Vlaams niveau zijn wij te vaak met administratieve regelingen bezig. Dit ontwerp van decreet is een voorbeeld van hoe de wetgeving op Vlaams niveau zou moeten zijn : we geven een recht, maar koppelen er ook een plicht aan, met als hoofddoel een positief effect op sociaal-economisch vlak.

De heer Jan Laurys : Was het dan niet logischer geweest het VDAB-decreet te wijzigen ?

Minister Renaat Landuyt : Nee, het gaat hier om de modernisering van een overheidsapparaat. De rechten en de plichten van de burger zijn geen louter administratieve aangelegenheden.

Door de regionalisering zijn we zo intens met administratieve regelingen bezig dat we de burger vaak vergeten.

De heer Jan Laurys : Ik heb geen probleem met de rechten en de plichten. Het is niet meer dan normaal dat de burger verplicht wordt in te gaan op de investeringen en de verbintenissen van de overheid. Ik stel vast dat iedereen achter die idee staat. Maar wat is de doelstelling van dit specifieke decreet ?

Minister Renaat Landuyt : Dat wat reeds gold in overeenkomsten nu eenduidig wet zal worden.

De heer Jan Laurys : Het is allemaal veel te ingewikkeld : er zijn het VDAB-decreet, het inburgeringsdecreet, het inwerkingsdecreet en een aantal samenwerkingsovereenkomsten met de VDAB. Waarom maken we niet één decreet ?

Minister Renaat Landuyt : Inderdaad : laten we dus naar vereenvoudiging streven.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik kan me akkoord verklaren met de idee van rechten en plichten, en ook met de transmissie naar de RVA, maar niet met de transmissie naar een leefloon. Daartegen zullen wij ons blijven verzetten.

Minister Renaat Landuyt : Dat leefloon is een bevoegdheid van de federale overheid. Ook hier gaat het over rechten maar vooral plichten om van de OCMW-steun te genieten. Een voorwaarde voor het leefloon is de wil om te werken. Men zegt dat sommige OCMW's te streng zijn. Dat is een verkeerde houding : men moet er op andere terreinen voor pleiten dat de OCMW's de regels betreffende de leeflonen correct toepassen. Wij kunnen de transmissie aanscherpen door de verplichtingen wettelijk vast te leggen.

De heer Filip Dewinter : Voor de minister is de positie van de allochtonen op de arbeidsmarkt een prioriteit, en dat terwijl zowel het aantal werkzoekenden als het aantal langdurig werklozen in 2002 sterk gestegen is.

Werkloosheid wordt meer en meer een structureel in plaats van een conjunctureel probleem. De laag-gechoolden zijn zoals steeds het eerste slachtoffer, en dit los van hun etnische origine. Met dit decreet wordt er echter weer een onderscheid gemaakt tussen allochtone en autochtone langdurig werklozen.

De kostprijs van het inwerkingsdecreet ligt ook zeer hoog. De cursussen die worden aangeboden zijn bedoeld voor 11.000 allochtonen. Op het totale bedrag dat wordt uitgetrokken betekent dit dus een kostprijs van 5454 euro per persoon. Hier tegenover staat dat de Vlaamse overheid slechts 820 euro besteedt aan begeleiding en opleiding van een autochtone werkloze. De positieve discriminatie die hier wordt doorgevoerd is duidelijk fout. Vlaamse werklozen worden benadeeld ten opzichte van allochtone werklozen.

Wat zal het resultaat van dit decreet zijn ? Het is een illusie dat dit beleid zou leiden tot integratie of assimilatie. Is er sprake van een effectieve sanctionering, met schorsing van de werkloosheidsuitkering bij weigering van deelname aan het inwerkingstraject ? De VDAB dient een eventuele weigering mee aan de bevoegde dienst, maar in realiteit is er van sanctionering geen sprake. Een schorsing van de werkloosheidsuitkering door de RVA is een federale aangelegenheid.

Onlangs verklaarde minister Onkelinx nog dat er geen sprake kon zijn van het schorsen van uitkeringen aan allochtone werkweigeraars zolang de cursussen Nederlands geen waarborg bieden op een baan. Heeft u nieuwe akkoorden afgesloten met mevrouw Onkelinx of met de RVA om er zeker van te zijn dat deze schorsingen zullen uitgevoerd worden ?

Minister Renaat Landuyt : De RVA zal deze schorsingen toepassen zoals het hoort.

De heer Filip Dewinter : Is dat in een protocol terug te vinden ?

Minister Renaat Landuyt : Het verbaast me dat u vragende partij bent om protocollen af te sluiten met PS-ministers. Dit alles is vastgelegd in de wet en zal worden toegepast.

De heer Filip Dewinter : De federale minister heeft beweerd geen schorsingen door te voeren indien er niet genoeg opleidingen Nederlands beschikbaar zijn.

Minister Renaat Landuyt : Dat is niet de bevoegdheid van mevrouw Onkelinx, maar wel van de RVA. De VDAB moet zich houden aan de verplichte transmissie, waarna de wet de RVA verplicht daarnaar te handelen. De sancties worden toegepast, hoewel er vroeger problemen waren bij de transmissie.

In Vlaanderen is er tijdens deze legislatuur een grote stijging van de transmissies waar te nemen. Om u volledig gerust te stellen, kan ik u zeggen dat er een nieuwe minister van Arbeid zal komen.

De heer Filip Dewinter : In verband met het toepassen van de wet die bepaalt dat men werkloosheidsuitkeringen schorst voor werkonwilligen, werd de RVA in het verleden al op de vingers getikt door

de OESO. In 2001 waren er 7118 meldingen van de VDAB aan de RVA, maar waren er slechts 500 schorsingen. Dit aantal ligt zeer laag, en men kan dan ook besluiten dat er nauwelijks sancties genomen worden. Hoe zal dit in zijn werk gaan met het inwerkingsdecreet ?

Er is bovendien nog meer fundamentele kritiek op dit ontwerp van decreet. Het inwerkingsdecreet hangt vast aan het inburgeringsdecreet, maar men kan problemen niet oplossen door een positieve discriminatie in te voeren. De geleverde inspanningen en de aangeboden faciliteiten komen steeds van één kant.

Dit ontwerp van decreet bevestigt de allochtoon in zijn rol als slachtoffer, en stelt zijn eigen verantwoordelijkheid niet centraal. In Nederland heeft Pim Fortuyn er al op gewezen dat het eindelijk eens gedaan moest zijn met het zelfbeklag en dat men zich zelf meer moest inspannen.

Bij het opstellen van het Nederlandse regeerakkoord is men eveneens tot dat inzicht gekomen. De piste die u hier bewandelt, wordt in Nederland weer volop verlaten. Wij moeten de vreemdelingen responsabiliseren en niet meer meedoen aan het creëren van een 'excuuscultuur'.

De heer Jan Laurys : Ik begrijp het discours van mijnheer Dewinter niet goed. Evenals u gaat onze fractie niet akkoord met het decreet, maar dit om andere redenen. Het decreet legt enkel de verplichting op werk aan te nemen, en creëert geen nieuw aanbod. Verder wordt hierin bepaald dat er een automatische overdracht is naar de RVA bij weigering.

De heer Filip Dewinter : Is het dan misschien de bedoeling niet om 11.000 allochtonen een opleiding te laten volgen waaraan een hoog prijskaartje hangt ? Ik ben geen voorstander van een ongelijke behandeling van werklozen op basis van etnische gronden.

Minister Renaat Landuyt : Alle cijfers die door mijnheer Dewinter werden geciteerd, zijn verkeerd en uit hun context getrokken. U bent een kunstenaar in het verkeerd citeren om uw vooroordelen te bevestigen.

De heer Filip Dewinter : Als alles verkeerd is wat ik letterlijk citeer, moeten we hier niet meer discussiëren.

Minister Renaat Landuyt : We investeren om die handicap weg te werken. We willen iedereen aan het werk krijgen, ook de allochtonen. Dit ontwerp van decreet is noodzakelijk. Ik weet niet wat het alternatief van het Vlaams Blok is.

De heer Filip Dewinter : U wilt voor allochtonen duidelijk een maximum aan voorrechten en een minimum aan plichten. Wij willen dat er tegenover rechten ook plichten staan. Het is een vergissing te denken dat men door een baan aan te bieden de loyaliteit van allochtonen kan kopen. Daardoor komt men niet tot integratie maar versterkt men slechts de arrogantie.

Het Vlaams Blok reikt al jaren oplossingen aan, namelijk een kordaat beleid van aanpassen of terugkeren, en een immigratiestop. Ondanks de ommekeer in onze buurlanden blijft u volharden in de boosheid. Dat zal u zuur opbreken. (*Applaus bij het VB*)

Minister Renaat Landuyt : Het nut van dit ontwerp van decreet is dat het recht op een bijzondere opleiding en de plicht om daarop in te gaan wettelijk worden vastgelegd. Ik ben vragende partij om plichten toe te voegen aan de rechten van werkzoekenden.

Verder is de transmissie verplicht, zodra iemand weigert op het aanbod in te gaan. Ten slotte is er geen extra voordeel voor allochtonen. Men krijgt een opleiding aangeboden en daarvoor moet men een inspanning leveren. Wie dat niet doet, wordt doorverwezen naar de RVA, die de uitkering kan schrappen. (*Applaus bij de VLD, sp-a en AGALEV*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het inwerkingsbeleid.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 15.30 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Wijziging van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Lachaert, Wille, Devolder, mevrouw Guns en de heer De Gucht houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heren Kindermans, Van Looy, Matthijs, De Meyer, Laurys en Decaluwe hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons Reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Jef Van Looy, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Gerald Kindermans : Hoewel de verjaring van bouw misdrijven al lang op het verlanglijstje van de liberalen stond, kwam er nooit enig initiatief. Toen vorig jaar een voorstel van het Vlaams Blok werd besproken, bleef de VLD strategisch afwezig zonder een alternatief aan te bieden. In het Zomerakkoord was er evenmin sprake van een verjaring van bouw misdrijven.

CD&V legde in november 2002 een voorstel van decreet neer om te kennen te geven dat er een einde diende te komen aan het huidige non-beleid. De kern van het voorstel is dat het instandhouden van een gebouw dat zonder vergunning werd gebouwd, niet langer strafbaar is. Voor de zeer ernstige misbruiken uit het verleden of deze die te kwader trouw zijn gepleegd, krijgt de overheid twee jaar de gelegenheid om orde op zaken te stellen. Voor alle andere misbruiken wordt een vergelijk en/of regularisatie vooropgesteld. Verder stelt CD&V voor om een conformiteitsattest in te voeren, waarin wordt bevestigd dat het gebouw overeenkomstig de vergunning is gebouwd.

Binnen de paars-groene regering bleek er evenwel geen eensgezindheid te bestaan om de gevraagde verjaring in te voeren. De dag voor de bespreking van het CD&V-voorstel in de commissie kondigde de VLD een eigen voorstel van decreet aan, waarmee de regeringspartners helemaal niet akkoord gingen. Het VLD-voorstel stelt onder meer dat een bouwinbreuk van vóór 1 januari 1995 niet langer bestraft zou worden, behalve in de zogenaamde kwetsbare gebieden. Het denkspoor van de CD&V om de instandhouding van een bouwinbreuk uit het strafrecht te schrappen, is voor de VLD evenwel onaanvaardbaar.

Na zware kritiek op het eerste VLD-voorstel kwam de VLD met een totaal nieuw voorstel in de vorm van een amendement. De scharnierdatum wordt 1 mei 2000; de idee van een conformiteitsattest wordt overgenomen en er wordt niet alleen een uitzondering gemaakt voor de kwetsbare gebieden maar voor alle inbreuken die onaanvaardbare hinder veroorzaken voor de burens. Ook wordt de CD&V-techniek van het niet langer strafbaar stellen van de instandhouding van bouw misdrijven overgenomen, maar die wordt steeds meer uitgehouden door uitzonderingen. Ten slotte wordt ook de betaling van een waarborgsom ingevoerd.

Na een vernietigend spoedadvies van de Raad van State werd het VLD-voorstel opnieuw aangepast, maar

zonder in te gaan op de meest essentiële kritiek van de Raad van State dat artikel 2 van het voorstel geen doorgang kan vinden.

Het derde VLD-voorstel holt de verjaringsregeling uit om sp·a en Agalev over de streep te trekken. Buren worden omwonenden en voor zonevreemde gebouwen wordt een uitzondering gemaakt. Omdat dit voorstel van decreet afwijkt van het oorspronkelijke voorstel en duidelijk in enkele uren werd geschreven, heb ik een reflectienota aangekondigd.

De wetgever wou in 1962 niet dat erfgenamen en rechtsopvolgers zich schuldig zouden maken aan het instandhouden zonder vergunning door eigenaar te worden. De wet van 1962 was een reactie op de ondermaatse handhaving en de korte verjaringstermijn. Maar ondertussen zijn de omstandigheden gewijzigd, waardoor de redenen om het strafbaar te stellen, eigenlijk niet meer gelden.

Dit geamendeerde voorstel van decreet is niet toepasbaar en biedt geen oplossing. De strafbare gedragingen moeten duidelijker omschreven worden. Omdat de categorieën die kunnen verjaren zo onnauwkeurig zijn omschreven, kan alleen de strafrechter bepalen of een misdrijf verjaard is. Deze regeling zal de toetsing aan het gelijkheids- en legaliteitsbeginsel niet doorstaan. Het advies van de Raad van State om het strafbare feit precies te omschrijven, werd niet nageleefd. Bovendien wordt de beoordelingsruimte van de strafrechter nog vergroot. Voldoet dit voorstel aan de opmerkingen van de Raad van State over de Hoge Raad ?

Het begrip onaanvaardbare hinder op zich is al subjectief. Bovendien is het niet duidelijk op welk moment er sprake moet zijn van hinder.

Wat als een besluit die de bestemming van kwetsbaar gebied vastlegt, wordt vernietigd ? Wat zijn vergelijkbare gebieden ? Men heeft vier jaar lang gewacht om uiteindelijk enkele dagen voor de commissiebesprekingen snel een compromistekst te schrijven.

De enige reden waarom we ons vandaag over dit voorstel van decreet buigen, is het feit dat CD&V zelf een voorstel had ingediend. In de media werd echter de indruk gewekt dat paars-groen zorgt voor een verjaring van de kleine bouw misdrijven. Alleen jammer dat CD&V ervoor gezorgd heeft dat pas na 18 mei gestemd kan worden.

De heer Pieter Huybrechts : Dit voorstel van decreet dat namens paars-groen werd ingediend door de VLD is een politiek compromis tussen de meerderheidspartijen. Dankzij Agalev verjaren bouw misdrijven in kwetsbare gebieden niet. Dankzij sp·a verjaart onaanvaardbare hinder voor omwonenden evenmin. Dankzij de VLD kunnen eigenaars van zonevreemde woningen op beide oren slapen. Dat alles doet het ergste vermoeden.

Pleiten voor een algemene verjaring betekent helemaal niet dat om het even waar gebouwd kan worden zonder vergunning. Maar nu is het zo dat voor kastelen, villa's en kloosters een oplossing wordt gezocht, terwijl de werkmans vervolgd wordt voor zijn weekendhuisje. Het Vlaams Blok is al langer voorstander van een algemene verjaring, maar stond lang alleen in zijn strijd. Onder druk heeft de paars-groene meerderheid nu zelf een voorstel ingediend.

Omdat het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens bepaalt dat iedereen recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn, is verjaring niet meer dan logisch. Het kan toch niet dat de lokale overheid een overtreding jarenlang door de vingers ziet, om dan plots de afbraak ervan te vorderen. Binnen een periode van vijf jaar moet over het bouw misdrijf geoordeeld worden. Nadien is vervolging of bestraffing onmogelijk.

Minister Van Mechelen pleitte tijdens de commissiebespreking voor duidelijkheid. Dit voorstel van decreet is echter te ingewikkeld. Men stelt dat een bouw misdrijf niet strafbaar is, maar voegt er onmiddellijk een hele rist uitzonderingen aan toe.

Minister Dirk Van Mechelen : Vindt het Vlaams Blok misschien dat bouw misdrijven in natuurreservaten ook moeten verjaren ?

De heer Pieter Huybrechts : Ja, want nu is het zo dat die bouw misdrijven toch jarenlang gedoogd worden.

De heer Patrick Lachaert : Het Vlaams Blok is dus voor een algemene verjaring.

De heer Pieter Huybrechts : Ja. Toen de VLD nog in de oppositie zat, heeft de heer Lachaert nog gepleit voor een structurele oplossing voor het probleem van de weekendverblijven. Eenmaal in de meerderheid maakt de VLD een bocht van 180 graden.

De heer Patrick Lachaert : Dit voorstel biedt een structurele oplossing.

Minister Dirk Van Mechelen : Het gaat hier niet over zonevreemde woningen of illegale weekendverblijven, maar over de eventuele verjaring van bouwmisdrijven. Dit voorstel van decreet introduceert een gebiedsgerichte aanpak. Het is niet zo dat een bouwvoertreding in een kwetsbaar gebied automatisch aanleiding zal geven tot een herstel van de situatie in de oorspronkelijke toestand. Eventueel kan ook de betaling van de meerwaarde worden gevraagd.

De Vlaamse regering heeft een beleidsnota goedgekeurd over de weekendbedrijven en werkt op deze manier aan een structurele oplossing. Het is echter niet de bedoeling om een oplossing te bieden voor manifeste inbreuken, die steeds strafbaar zullen blijven.

De heer Pieter Huybrechts : Een bouwmisdrijf zal niet voor verjaring in aanmerking komen als het een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften of een onaanvaardbare hinder oplevert voor de omwonenden. Op de vraag wat deze vage bepalingen precies betekenen, kregen we in de commissie een al even vaag antwoord. Elke duidelijkheid ontbreekt.

De traditionele partijen hebben de algemeen geldende verjaringstermijn die door het Vlaams Blok werd voorgesteld, verworpen. Ere-senator Robert Van Rompaey beklagt zich over het feit dat niet voor een eenvoudige regeling werd gekozen en dat de stafrechter een uitspraak zal moeten doen over de interpretatie van termen als onaanvaardbare hinder en ernstige inbreuken.

Het signaal op de betoging voor een leefbaar platteland van 11 mei was duidelijk, maar de paarse regering blijft in de boosheid volharden. Het Vlaams Blok zal dit voorstel van decreet niet goedkeuren : van de bescherming van de kleine man en van rechtszekerheid is nog steeds geen sprake. *(Applaus bij het VB)*

Minister Dirk Van Mechelen : Op 11 mei werd niet betoogd voor de verjaring van alle bouwmisdrijven. Deze mars had niets te maken met de ruimtelijke ordening.

De heer Bruno Tobbacq : Over verjaringstermijnen voor bouwmisdrijven is al veel gepraat. Waar voor sommigen bouwmisdrijven een inbreuk zijn op de universele orde, zijn ze voor anderen een logisch gevolg van de onaantastbare privé-eigendom. Ik ben van mening dat we erin geslaagd zijn een rationele oplossing te vinden die de belangen van zoveel mogelijk mensen verzoent, al was dat niet makkelijk.

Wat is eigenlijk het probleem ? De voorbije jaren is door de willekeur en het gebrek aan controle de indruk gewekt dat in de ruimtelijke ordening alles moest kunnen. Ik weet dat de bestuurders daarvoor verantwoordelijk zijn, heren van het Vlaams Blok, dat zal ik nooit ontkennen. De vraag is wie vandaag bereid is om zijn verantwoordelijkheid te nemen.

Het is duidelijk dat het Vlaams Blok de verdediging opneemt van degenen die menen dat alles moet kunnen in de ruimtelijke ordening. Ze stellen voor om overal de spons over te halen, ook over bouwmisdrijven die te kwader trouw zijn gepleegd. Deze partij neemt daarmee niet de verdediging op van de kleine man, want die ergert zich net dood aan degenen die denken dat alles maar moet kunnen.

Ik ben geen tegenstander van een verjaringstermijn die gekoppeld is aan een goed handhavingsbeleid, maar bij manifest storende inbreuken kan nooit sprake zijn van een verjaring of het ontnemen van de mogelijkheid om strafrechtelijk op te treden. Een goed handhavingsbeleid is daarbij van primordiaal belang en het is de bedoeling dat de overheid ook snel optreedt. Als zij dit niet kan doen door het gebrek aan middelen, moet zij toch nog over de mogelijkheid beschikken om na langere tijd op te treden. De drie uitzonderingsgevallen waarin bouwmisdrijven niet voor verjaring vatbaar zijn, zijn een vertaling van deze gedachtegang.

Dit voorstel van decreet zal natuurlijk staan of vallen met een goede handhaving en preventie door de overheid. Ik spreek de hoop uit dat de middelen van de bouwinspectie zullen worden uitgebouwd, zodat deze dienst overtredingen snel zal kunnen vaststellen, zodat met een minimum aan kosten een oplossing kan worden gevonden voor de problemen.

De heer Gerald Kindermans : Wat denkt de heer Tobback over het feit dat de verjaring van een bouwovertreiding niet afhangt van een concrete datum, maar van een rechterlijke beoordeling van het karakter van de overtreiding ?

De heer Bruno Tobback : Of een misdrijf verjaard is, hangt altijd af van de objectieve beoordeling van de rechter en niet van het subjectieve gevoel van de omwonenden. Hij beslist of burenhinder de objectieve rechten van een omwonende schendt.

De heer Gerald Kindermans : De rechter doet de feitelijke toetsing. Hij heeft echter geen decretale criteria voor de beoordeling. Het volstaat niet nu te verwijzen naar het burgerlijk recht. De Raad van State is trouwens heel duidelijk, maar er is niet gereageerd op die kritiek.

De heer Patrick Lachaert : Het klopt juridisch niet dat alle problemen van verjaring en uitzonderingen naar de rechtbank worden doorgeschoven. Het parket oordeelt als eerste over de opportuniteit van de vervolging. Pas dan komt er een dagvaarding door het parket. Uitzonderlijk wordt er rechtstreeks gedagvaard. Zoals bij andere misdrijven oordeelt de rechter steeds ten gronde.

We hebben het begrip buur vervangen door omwonende. Dat is een gangbaar juridisch begrip. Conform de rechtspraak van de Raad van State zijn de omwonenden diegenen die rechtstreeks belang hebben bij de oprichting van een gebouw. Ook de omschrijving van hinder in het Burgerlijk Wetboek als de maat die de gewone ongemakken van nabuurschap overschrijdt, behoort tot de constante rechtspraak.

Ruimtelijke ordening is een technische materie en vergt technische oplossingen.

De heer Gerald Kindermans : Voor de gewone burgers is deze regeling onduidelijk. Het blijft de rechter die toetst of hinder onaanvaardbaar is. Hinder is een subjectief gevoel dat evolueert in de tijd. Het is ook nooit duidelijk of een misdrijf al dan niet verjaard is. Enkel diegenen met veel geld en een goed advocaat zullen nog gelijk halen. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De heer Bruno Tobback : De eigenaars van oude woningen met een onvolledige of helemaal geen vergunning zullen inderdaad niet 100 procent zeker zijn. De omwonenden mogen echter niet verplicht worden om de nadelen van een overtreiding te ondergaan. Wij kiezen er eerder voor om de belangen van slachtoffers te verdedigen en hen rechtszekerheid te bieden, hoewel we ook eigenaars zo veel mogelijk rechtszekerheid willen geven.

Het is bijzonder jammer dat CD&V en het Vlaams Blok enkel de belangen van de overtreeders en niet van de slachtoffers en de gemeenschap verdedigen.

De heer Gerald Kindermans : Ook wij pleiten voor een correcte en strenge handhaving. Ook de heer Tobback heeft al meermaals kritiek geuit op de lakse handhaving van minister Van Mechelen. We willen vermijden dat bouw misdrijven uit een ver verleden gebruikt worden voor afrekeningen. Voortaan willen we wel duidelijke regels. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Bruno Tobback : Ook in dit voorstel wordt een onderscheid gemaakt tussen misdrijven van vroeger en nu. Overtreders mogen echter geen vrijeleide krijgen.

Ik benadruk dat het antwoord van de minister bevredigend was. De recente evolutie is onomkeerbaar. Goede handhaving en een goed bemande bouwinspectie met duidelijke richtlijnen zijn belangrijk. Het conformiteitattest biedt rechtszekerheid aan de bouwer, en maakt het mogelijk om onmiddellijk te controleren of een gebouw voldoet aan de voorwaarden. De regering heeft steeds geijverd voor een goede

preventie en controle gekoppeld aan straffen. Dit voorstel past in dat beleid. We zullen het dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Jo Vermeulen : Met schroom vervang ik hier mevrouw Vertriest. Zij heeft de evolutie van dit voorstel gedreven en constructief gevolgd en een aantal amendementen ingediend.

Dit voorstel van decreet is een poging om zinnig om te gaan met het verleden en met de toekomst, op een redelijk manier rekening houdend met de bewoners en met de omgeving. De reële bouwovertradingen uit het verleden bestaan meestal uit kleinigheden die niet eeuwig strafbaar moeten blijven. Voor deze kleine feiten zal er dus geen vervolging meer zijn. Voor overtredingen echter die een hinder vormen voor de omgeving of voor de omwonenden komt geen verjaring.

De handhaving is geenszins een strijd tussen de overheid en de burger, maar een teken van de zorg van de overheid voor de omgeving.

Dit voorstel van decreet is gestoeld op deskundigheid, getuige daarvan is bijvoorbeeld de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Differentiatie is een sleutelwoord. Het heeft geen zin alleen de keuze te laten tussen de vrijspraak en de doodstraf; een genuanceerd oordeel moet ook mildere of alternatieve straffen mogelijk maken. In de toekomst echter moet de tolerantie nul zijn.

Zelfs de indieners van het voorstel van decreet zullen toegeven dat hiermee zeker niet alles is opgelost. Het probleem bij verkopen of erven blijft bestaan. Bovendien moeten we zeker oog hebben voor mogelijke ongewenste gevolgen van het voorstel. Ook juridische complicaties zijn niet uit te sluiten.

Deze lacunes nemen echter niet weg dat dit voorstel tot decreet zeer belangrijk is voor het ruimtelijk beleid : enerzijds geeft het rechtszekerheid, en anderzijds biedt het kwaliteitsgaranties voor onze leefomgeving in de toekomst.

België wordt wel eens het lelijkste land ter wereld genoemd. Ons beleid van ruimtelijke ordening moet hieraan verhelpen. We moeten niet alleen de trend ombuigen maar ook met de nodige omzichtigheid aan herstel gaan werken. Deze taak is zeker niet gemakkelijk en zal blijvende aandacht vergen. (*Applaus bij VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Herman Lauwers : Een nieuw decreet is zeker nodig : dat merkt men bijvoorbeeld als men met de trein van Brussel naar Antwerpen rijdt. Dan ziet men een ongelofelijk lelijke, ongeordende achterkant van Vlaanderen, waarbij bouwovertradingen legio zijn. Niemand vraagt alles af te breken. De hamvraag is wat wel en wat niet weg moet.

Binnen de meerderheid was men het eens dat er iets moest gebeuren. Het is uiteindelijk de verdienste van de heer Lachaert geweest iedereen op één lijn te krijgen. Dit ontwerp is niet zomaar een compromis tussen groen en blauw : er zit een zeer duidelijke logica in.

Juristen uitten de kritiek dat de term hinder onmogelijk te eenduidig te interpreteren is. Maar wat is het alternatief ? Ook zogenaamde objectieve wettelijke normen zijn niet altijd logisch : een bouwovertrading van 10 m² is niet noodzakelijk minder storend dan een van 40 m².

Een kwaliteitsbeoordeling door een rechtbank is onvermijdelijk. Bovendien pleiten wij voor een systematische screening bij erven of verkopen, zodat de nieuwe eigenaar van een gebouw via een notariële akte de garantie heeft dat er geen sprake is van bouwovertrading.

De heer Gerald Kindermans : U pleit dus voor een kwaliteitsbeoordeling door de rechtbank, geval per geval. Wie een overtrading heeft begaan, komt dus pas bij de rechter te weten of zijn inbreuk getolereerd wordt ? Dat kan toch niet. Alleen een uniforme regeling geeft rechtszekerheid.

De heer Herman Lauwers : Het decreet legt toch beperkingen op. Lineaire maatregelen zijn ook niet dé oplossing.

De heer Gerald Kindermans : Waarom heeft u het dan over een verjaring van bouwovertradingen ? Een datum is toch ook lineair ? In een rechtstaat moet de burger rechtszekerheid hebben : dat is essentieel.

De heer Herman Lauwers : Wat ik zeg is toch heel logisch ? Ik begrijp niet dat u dat niet inziet. Het is dit of helemaal niets.

De heer Gerald Kindermans : Dan zal het niets worden.

De heer Christian Verougstraete : Moord mag verjaren, een bouw misdrijf niet.

De heer Herman Lauwers : Het gaat om hier om overtradingen die kunnen worden rechtgezet : daarin verschillen bouwovertradingen van andere overtradingen. De essentie van dit ontwerp van decreet is dat er iets gedaan wordt aan onze ruimtelijke ordening : ik zal dit voorstel hoe dan ook steunen.

De heer Patrick Lachaert : Ik vind het oneerlijk dat hier een politieke en juridische discussie tegen elkaar worden uitgespeeld.

De heer Gerald Kindermans : Het is toch ook de taak van het parlement juridisch werk te verrichten.

De heer Patrick Lachaert : Men mag totaal verschillende misdrijven niet door elkaar klutsen. Dat is geen goede basis voor een debat.

Reeds jaren geleden leefde binnen de VLD de mening dat er iets moest gedaan worden aan de verjaring. Hierover hebben we eerder al voorstellen ingediend, maar toen waren die niet bespreekbaar. De CD&V wilde toen aan het decreet geen komma veranderen. Aan het Vlaams Blok wil ik zeggen dat we van de problematiek op de hoogte zijn, en dat we nog nooit voorstellen van andere partijen hebben afgeschreven.

Op 10 februari 2003 diende de VLD een voorstel van decreet in, nadat de CD&V ook al een voorstel had ingediend. Na een tweetal hoorzittingen werden enkele amendementen ingediend. Uit het advies van de Raad van State bleek dat een aantal aanpassingen van het voorstel van decreet noodzakelijk waren.

Dit kon technisch worden opgelost door amendementen en subamendementen, maar om de leesbaarheid te behouden hebben we besloten het voorstel van decreet via één amendement te herschrijven. Dit amendement werd ingediend op 24 april 2003. Na de stemming verscheen de reflectienota van de CD&V, die geen enkele juridische meerwaarde bleek te hebben. Het belangrijkste gevolg was dat men pas na de verkiezingen over het decreet kon stemmen.

Met ons voorstel wilden we twee essentiële problemen oplossen : het probleem van de instandhouding van de bouwwerken, wat van het stedenbouwkundig misdrijf een voortdurend misdrijf maakt, en de problematiek van het vergund geacht zijn van gebouwen. Over dit laatste heb ik de oppositie niet horen spreken.

Onze fundamentele opmerking over het voorstel van de CD&V is dat het alleen een oplossing biedt voor de instandhouding en niet voor het vergund geacht karakter van de gebouwen.

Het voorstel gaat uit van een aantal belangrijke principes. Constructies waarvan kan worden aangetoond dat ze gebouwd zijn na de wet van 1962 maar vóór de definitieve vaststelling van de gewestplannen, worden geacht vergund te zijn.

De heer Gerald Kindermans : U zegt dat de oppositie geen standpunt innam over het al dan niet vergund geacht zijn van een gebouw na een verjaring. Wij maken duidelijk een onderscheid tussen de strafrechtelijke vervolging met alle risico's op herstel en afbraak en het verkrijgen van een vergunning. In uw eerste voorstel waarvan nu eigenlijk niets meer overblijft, stond dat alles wat van vóór 1 januari 1995 dateerde, geacht werd

vergund te zijn. Zo kreeg iedereen een beloning voor zijn overtreding. Wij stelden voor dat men niet meer strafrechtelijk vervolgd zou kunnen worden wanneer men in een ver verleden een overtreding heeft begaan, maar wij zouden overtreders geen vergunning geven. Ze moeten zich houden aan de wetgeving en proberen om een regularisatie te bekomen.

Wij willen geen sociale en financiële drama's teweegbrengen omwille van overtredingen uit een ver verleden, maar overtreders moeten niet gelijkgesteld worden met mensen die wel de wet hebben gevolgd. U bent daarop moeten terugkomen onder druk van uw coalitiepartners.

Ik heb grote bewondering voor het politiek talent van de heer Lachaert die erin geslaagd is om dit allemaal bij elkaar te schrijven, maar daarmee is dit nog geen juridisch goed werkstuk geworden. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Patrick Lachaert : Op deze opmerking zal ik antwoorden in de loop van mijn betoog. Eerst wil ik enkele principes van het decreet belichten. Het begrip instandhouden wordt weggelaten, zodat het stedenbouwkundig misdrijf zijn voortdurend karakter verliest en een aflopend misdrijf wordt. Enkele sprekers hebben reeds gewezen op de drie uitzonderingen : de stedenbouwkundige misdrijven met onaanvaardbare hinder voor de omwonenden, de ernstige inbreuken op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften en de inbreuken in ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Het decreet zorgt ook voor het invoeren van het voorafgaandelijk en eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor alle vorderingen van de stedenbouwkundige inspecteur en van het college van burgemeester en schepenen in verband met stedenbouwkundige misdrijven. Dit geldt voor zover de feiten dateren van vóór 1 mei 2000. Oorspronkelijk hadden wij een andere datum genomen, maar de Raad van State merkte op dat de datum moest overeenstemmen met verantwoorde criteria. Daarom hebben we gekozen voor de ingangsdatum van het decreet van 18 mei 1999 over stedenbouw.

Het decreet voert ook het principe in van de toepassing van de meerwaarde voor zover de misdrijven gepleegd zijn vóór 1 mei 2000. Hierop zijn drie uitzonderingen : indien men het bevel tot staking niet heeft nageleefd, indien er zware hinder is voor de omwonenden en indien er een onherstelbare inbreuk is op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften.

De rechtbank bepaalt autonoom de wijze en de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen. Verder wordt een stedenbouwkundig conformiteitsattest ingevoerd met financiële waarborg.

Deze maatregelen zijn een belangrijke aanzet tot het opruimen van het contentieux uit het verleden en geven voor de toekomst een duidelijk richting aan waarbinnen een stedenbouwkundig misdrijf door de overheid wordt benaderd en gesanctioneerd.

De toepassing van het voorstel van decreet houdt een grote uitdaging in. Men zal natuurlijk proberen het decreet op allerlei wijzen te ondergraven. Nu reeds verneem ik vanuit de administratie dat bepaalde pistes worden bewandeld om dit te bewerkstelligen. Zo zou men bij verjaring van het stedenbouwkundig misdrijf een burgerlijke procedure instellen. Dit is uitdrukkelijk niet de bedoeling van de decreetgever.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik zal niet toelaten dat mijn administratie dit decreet niet zou respecteren, naar de letter of naar de geest. Daarvoor heb ik echter tot nu toe geen enkele aanwijzing.

De heer Patrick Lachaert : Men beweert eveneens dat iemand die zonevreemd woont al een inbreuk begaat op een essentieel bestemmingsvoorschrift. Dit is evenmin naar de geest van het decreet. De bewuste administratie ziet dan over het hoofd dat dit parlement het decreet op de zonevreemde woningen en gebouwen heeft goedgekeurd.

Minister Dirk Van Mechelen : Ook hier mag er geen onduidelijkheid bestaan over de bepaling essentiële inbreuk op de bestemmingsvoorschriften. Dit kan geen betrekking hebben op zonevreemde woningen. Een villa in een natuurreservaat is een essentiële inbreuk op een bestemmingsvoorschrift, maar het feit dat men zonder vergunning een aanbouw doet in landbouwgebied is dat niet.

Er kan alleen een probleem rijzen indien men te maken heeft met herbouwen in plaats van verbouwen. Hierbij verwijst ik naar de discussie die we hebben gevoerd op 13 juni 2001.

De heer Patrick Lachaert : Een derde punt is dat in de tekst van het voorstel decreet uitdrukkelijk staat dat voor misdrijven waarvan de eigenaar kan aantonen dat ze gepleegd zijn vóór 1 mei 2000, in principe steeds het middel van de meerwaarde kan worden aangewend. Ik hoop dat de administratie daarmee rekening zal houden.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik heb in de commissie duidelijk gesteld dat het plegen van bouw misdrijven na de verstrakking van het handhavingsbeleid op 1 januari 1995 als een bezwarend element moet worden ingebracht in de discussie in de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

De heer Gerald Kindermans : Ik ben verbaasd over de techniek die door de VLD wordt gehanteerd. De indiener probeert de tekst in een meer liberale richting te duwen door verduidelijkingen te vragen van de minister. Waarom heeft de heer Lachaert niet meteen geprobeerd een goede tekst te schrijven ? (*Applaus bij de CD&V en het VB*)

De heer Patrick Lachaert : Iedereen heeft wel al ervaring met de administratie. Zo beoordeelde men vroeger het 'liggen aan de uitgeruste weg' aan het feit of de postbode daar al dan niet passeerde.

Minister Dirk Van Mechelen : De voorzitter kan getuigen dat een aantal van zijn opmerkingen op basis van dezelfde techniek, hebben geleid tot een aanpassing van het voorstel van decreet. Zo werd er meer rechtszekerheid gecreëerd.

De heer Patrick Lachaert : Belangrijk is dat het voorstel van decreet een aantal anomalieën verhelpt. Vooreerst wordt het principe van de verjaring ingevoerd voor alle stedenbouwkundige misdrijven die de ruimtelijke ordening en draagkracht in Vlaanderen niet essentieel in het gedrang brengen. De misdrijven die wel een essentiële inbreuk betekenen op de goede ruimtelijke ordening, blijven wel betuegelbaar.

Het tweede uitgangspunt is dat de rechterlijke macht beschikt over een grotere autonomie en een omvangrijker instrumentarium om een herstelmaatregel te bevelen. Vroeger konden hoven en rechtbanken nagenoeg geen genuanceerde herstelmaatregelen bevelen.

Ten derde kan men ontkennen dat het al dan niet hebben van een bouwvergunning in de periode vóór de definitieve vaststelling van de gewestplannen een weinig relevant criterium is voor de ruimtelijke draagkracht. Vandaar dat in dit voorstel terecht het vergund geacht karakter van de constructies die vóór de definitieve vaststelling van de gewestplannen werden opgericht, wordt aangenomen.

Ten vierde wordt een voorafgaand en eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ingevoerd voor het instellen van de strafrechterlijke procedure en voor de uitvoering van de definitieve gerechtelijke uitspraak voor de misdrijven van vóór 1 mei 2000. Deze raad moet een aantal criteria vastleggen waarop hij zich zal baseren voor het uitbrengen van adviezen.

Het voorstel van decreet is niet volmaakt, maar heeft de grote verdienste het begrip verjaring voor het eerst in de regelgeving van de ruimtelijke ordening en stedenbouw op de kaart te zetten. Bovendien is het voorstel een genuanceerde benadering, die rekening houdt met de verschillende stedenbouwkundige realiteiten.

De technische invulling van het nieuwe kader was soms moeilijker dan de politieke discussie erover, wat de oppositie ook beweert.

Voor de toekomst mag men geen vrijgeleide geven voor het plegen van allerlei stedenbouwmisdrijven op het gevaar af dat we binnen enkele jaren opnieuw dezelfde oefening moeten maken.

De gemeenten moeten geresponsabiliseerd worden : zij zijn de eerste detectoren van stedenbouwmisdrijven en dienen die af te blokken. Ook de diensten van de stedenbouwkundige inspectie moeten worden

uitgebouwd. Na 1 mei 2000 moet iedereen zich aan het bestaande instrumentarium houden.

Dit voorstel van decreet betekent een belangrijke stap in de herschikking van de regelgeving inzake stedenbouw. Het moet ongetwijfeld nog aan zijn toepassingswaarde worden getoetst. Indien nodig zullen we in onderling overleg nog aanpassingen aanbrengen.

Minister Dirk Van Mechelen : Eerst en vooral wil ik de verslaggever bedanken voor zijn uitgebreide verslag. We staan voor de vierde substantiële aanpassing van het decreet van 18 mei 1999. Bij die vier wijzigingen hebben we telkens dezelfde logica gevolgd. De uitgangspunten waren telkens : het nastreven van redelijkheid en billijkheid, gekoppeld aan maatschappelijke aanvaardbaarheid.

Bij elke decreetwijziging hebben we geprobeerd rechtszekerheid te koppelen aan een goede en maatschappelijk aanvaardbare ruimtelijke ordening.

Ik dank iedereen die heeft bijgedragen tot de totstandkoming van dit voorstel van decreet. Ik roep alle democratische partijen op dit voorstel goed te keuren. We hebben lang gediscussieerd in commissie en er kan discussie bestaan over het peterschap van dit voorstel van decreet. Deze vraag doet echter niet ter zake. Elke democratische partij is verantwoordelijk voor het rechtzetten van de fouten uit het verleden.

Dit voorstel van decreet biedt het ideale kader om het historisch passief aan te pakken. Het spreekt voor zich dat eventuele uitspraken van hogere rechtscolleges dit voorstel van decreet verder zullen interpreteren.

Eén mei 2000 is voor mij de breuklijn. Alles van vóór die datum moet afgehandeld worden door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid. Na die datum voeren we een zero-tolerancebeleid door een correct vergunningenbeleid te koppelen aan een doordacht handhavingsbeleid. De laatste jaren hebben we voor een soepel kader gezorgd waarbinnen een ordentelijk vergunningenbeleid gevoerd kan worden. Ik aanvaard geen nieuwe achterstand in het afleveren van bouwvergunningen.

Ik heb steeds gepleit voor preventie. Het conformiteitsattest in combinatie met het vergunningenregister vormt de ideale basis. We zullen niet nalaten repressief op te treden. Dat houdt in dat we snel optreden aan de hand van het stakingsbevel en dat de hoge boetes systematisch worden toegepast en geïnd. We blijven ook dwangsommen heffen. Door en agressief en sensationeel optreden dreigen we het maatschappelijk draagvlak te verliezen. Dat betekent echter niet dat we laks zullen worden. De slagkracht van de stedenbouwkundige inspectie moet vergelijkbaar worden met die van de milieu-inspectie om de gesel van de bouwovertradingen te stoppen.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Lachaert, Wille, Devolder, mevrouw Guns en de heer De Gucht houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft.

- *De stemmingen over de amendementen over de artikelen 2, 3, 4 en 7 en over de artikelen 2, 3, 4 en 7 worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 15 uur 30 de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Erkenning van particuliere radio-omroepen

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Keulen, Vandenbossche, Vermeulen en Roegiers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wat de erkenning van particuliere radio-omroepen betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Peter Gysbrechts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Carl Decaluwe : De heer Van Rompuy is eigenlijk de geestelijke vader van het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM). Daarom heeft CD&V de werking ervan steeds van nabij proberen te volgen, ook al kan het parlement zijn controlefunctie niet naar behoren uitoefenen. Bij vragen over het VCM verwijst de minister immers naar het VCM, dat evenmin in staat is de gevraagde informatie te verstrekken.

CD&V ziet twee mogelijkheden om het controlerecht van het Vlaams Parlement te herstellen : ofwel levert het VCM de licenties af en legt het daarover verantwoording af in het Vlaams Parlement, ofwel levert de Vlaamse regering die sowieso gecontroleerd wordt door het Vlaams Parlement, de licenties zelf af.

Vermits het VCM bij brief van 25 oktober 2002 liet weten dat het voorstander is van de tweede optie, zijn wij verwonderd dat nu voor een tussenoplossing wordt gekozen. De minister van Media beslist op basis van een advies van het VCM. Wij betreuren dat het primaat van de politiek niet wordt hersteld.

Ook de administratie Media beschikt immers over de nodige kennis om een advies af te leveren. Nu bestaat het risico dat de administratieve afhandeling gespreid wordt over het VCM, de administratie en externe studie bureaus, waarvan we niet altijd weten in hoeverre ze neutraal zijn. Bovendien wordt het VCM tegelijk rechter en partij. Het VCM oordeelt immers ook over de naleving van de voorwaarden.

Minister Dirk Van Mechelen : Vermits het VCM zich niet kan verantwoorden in het Vlaams Parlement, zal de minister van Media voortaan over de opportuniteit oordelen. Het VCM gaat na of het dossier conform de voorschriften werd ingediend en samengesteld.

We zullen alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat het onderzoek van de licenties door de administratie kan worden uitgevoerd, zonder de betrokkenheid van derden.

De heer Carl Decaluwe : Het VCM fungeert dan louter als brievenbus, een taak die ook door de administratie kan worden verricht.

De ervaring in het dossier-4FM leert ons dat de positie van het VCM als rechter en partij zeer moeilijk is. CD&V pleit daarom voor een strikte scheiding tussen de toekenningsprocedure en de controle- en sanctioneringsbevoegdheid op de toegekende radiolicenties.

Volgens de minister is deze constructie een gevolg van het feit dat het Cultuurpact bepaalt dat het VCM moet worden betrokken bij de erkenningsprocedure. Het Cultuurpact moet echter enkel worden nageleefd bij het verlenen van subsidies. Is het pact wel van toepassing, dan zou het VCM trouwens samengesteld moeten worden conform de bepalingen van het pact, wat zeker niet het geval is.

Dit voorstel van decreet komt neer op een politiek compromis van een Vlaamse regering die water en vuur tracht te verzoenen. CD&V zal daar niet aan meewerken. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jo Vermeulen : Dit voorstel van decreet wil een antwoord bieden op de surrealistische situatie van de voorbije jaren dat het VCM beslissingen kon nemen zonder dat het daarvoor ter verantwoording kon worden geroepen, terwijl de minister geen beslissingen kon nemen, maar werd overstelpt met vragen.

Dit voorstel van decreet is dus geen uiting van argwaan jegens het VCM. Het komt er op vraag van het VCM, na kennisname van de ervaringen in Nederland en van de voorstellen van Ernst & Young.

De uiteindelijke beslissing over de toekenning van een radiolicentie zal in de toekomst worden genomen door de minister, terwijl het VCM zich zal bezighouden met de conformiteitcontrole en de handhaving. We zorgen zo voor een behoorlijk bestuur.

We hebben nog een klein amendement ingediend om de vervaldatum van de frequentieplannen te verlengen tot 1 december 2003. (*Applaus bij de VLD, sp-a en AGALEV*)

Mevrouw Niki De Gryze : Dit voorstel van decreet ontzegt het VCM de bevoegdheid nog langer radiolicenties toe te kennen, maar geeft deze taak door aan de Vlaamse regering. Door dit voorstel van decreet zou het debat over de opportuniteitsbeslissingen van het VCM opener en los van partijpolitieke invloeden gevoerd kunnen worden. Wij hebben daar onze vragen bij.

Het VCM zal in de toekomst nog louter een adviserende rol spelen omdat het zijn geloofwaardigheid is verloren bij de hele heisa over de toekenning van de landelijke radiolicenties. De bevoegdheid van het VCM zal worden beperkt tot een conformiteitcontrole. Deze controle zou zo fijn uitgebouwd moeten zijn dat de latere opportuniteitscontrole minimaal wordt. Zo niet, kan de indruk groeien bij de lokale radio's dat de minister de macht naar zich toetrekt.

De minister deelde in de commissie mee dat modelformulieren zullen worden verstrekt om het indienen van onvolledige dossiers te voorkomen. Is een herkansing mogelijk als zich toch fouten voordoen ?

Het jaarverslag zou ook binnen moeten zijn tegen 30 juni. Geldt dit jaarverslag voor de vernieuwing van de aanvragen of moet over twee maanden een nieuw dossier worden voorgelegd voor de nieuwe erkenning ?

Het Vlaams Blok betreurt dat de frequentieproblematiek nog niet volledig is opgelost. Er blijft nog een communautair probleem. Er zijn nog drie storingen in Brussel en in Geraardsbergen wordt nog steeds Arabisch gehoord. Als de papieren radio's worden geliquideerd en de VRT wat minder ruimte zou innemen, zouden de lokale radio's over voldoende ruimte beschikken en zouden de opportuniteitsbeslissingen van de minister overbodig worden. Het Vlaams Blok zal tegenstemmen. (*Applaus bij het VB*)

Minister Dirk Van Mechelen : Het frequentieplan zal maar gepubliceerd worden nadat het in de commissie is voorgesteld. Zoals afgesproken, praten we daar volgende week over in commissie. Met die jaarverslagen zullen we pragmatisch proberen om te springen. De lokale radio's zullen inderdaad gebruik kunnen maken van een zeer eenvoudig document om materiële vergissingen te vermijden.

We hebben de problemen met sommige zenders gemeld bij de etherpolitie, die onder de bevoegdheid valt van het Belgische Instituut voor Post en Telecommunicatie.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Keulen, Vandenbossche, Vermeulen en Roegiers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wat de erkenning van particuliere radio-omroepen betreft.

De heer Carl Decaluwe : CD&V wil het amendement op artikel 10 wel steunen, maar wil daarvoor weten of de radio's de nodige tijd zullen krijgen om hun dossier in te dienen en of de administratie genoeg tijd zal hebben om de vele dossiers te beoordelen.

Minister Dirk Van Mechelen : Het frequentieplan zal volgende week worden toegelicht in de commissie. Tevens zal een stappenplan worden voorgesteld, waaruit duidelijk zal blijken dat iedereen over genoeg tijd zal beschikken om dit alles naar behoren af te kunnen handelen.

– *De stemming over het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 10 wordt aangehouden.*

– *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 15.30 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Nadelen voor ouderen verbonden aan het elektronische bankieren

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van Malderen, Schuermans en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever betreffende de nadelen voor ouderen, verbonden aan de stijgende druk om elektronisch te bankieren.

De bespreking is geopend.

De heer Guy Sols verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Jan Laurys : Met enige schroom licht ik dit voorstel van resolutie toe. De heer Van Malderen is steeds bekommerd geweest om de gewone mensen, in zijn eigen bedrijf, maar ook hier in het parlement. Het deed hem genoeg dat zijn voorstel eenparig goedgekeurd werd in de commissie.

Om het elektronisch bankieren te bevorderen en de kosten te drukken, hebben de banken de kosten voor de transacties aan de loketten verhoogd. Senioren zullen noodgedwongen moeten leren om met een bankkaart te werken.

Velen onder hen vinden werken met de computer te moeilijk. Uit het succes van aangepaste opleidingen blijkt echter dat zij wel geïnteresseerd zijn. Opleidingen zijn een tijdelijke maatregel omdat ze enkel moeten gegeven worden aan een overgangsgeneratie die niet vertrouwd is met de computer. Het is trouwens merkwaardig dat de banken wel speciale voordelen hebben voor jongeren, maar niet voor senioren.

In het voorstel van resolutie vragen we aan de regering om een rondetafelconferentie met de financiële sector te organiseren om hen te wijzen op die sociale onrechtvaardigheid. Tevens vragen we dat de regering aandringt op speciale voorwaarden voor zestigplussers.

Voorts vragen we middelen voor de begeleiding en de vorming van ouderen bij het gebruik van de computer. Die laatste eis is wel afgezwakt door een amendement, maar wij verkozen een unaniem en krachtig voorstel. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen om 15.30 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Tijdig indienen van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren De Meyer en Vanleenhove, mevrouw Heeren, de heer Martens, mevrouw Grouwels en mevrouw Demeester-De Meyer betreffende tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Veerle Heeren, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Jos De Meyer : In het voorstel vragen we dat vanaf 2004 ontwerpen van decreet die in werking treden vanaf 1 september, voor 1 mei ingediend worden. Er mogen geen circulaire's zijn zonder wettelijke basis. Circulaire's en beslissingen moeten voor 25 juni medegedeeld worden aan de scholen. Dat biedt meer rechtszekerheid en garanties op de ordentelijke start van het schooljaar. Hoewel er een aantal nuances aan het oorspronkelijke voorstel aangebracht zijn, willen we de andere partijen toch danken voor hun constructieve medewerking. Het voorstel werd eenparig goedgekeurd in de commissie.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen om 15.30 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCRIFTEN

Samengaan van reclame voor alcoholische dranken met de boodschap 'Geniet, maar drink met mate'

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport over het verzoekschrift over het laten samengaan van reclame voor alcoholische dranken met de boodschap 'Geniet, maar drink met mate'.

Mevrouw Niki De Gryze : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : De heer Dany Vandenbossche, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Productie en consumptie van duurzame goederen

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de productie en consumptie van duurzame goederen.

Voor het verslag van mevrouw Vertriest wordt verwezen naar het schriftelijke verslag.

De heer Frans Wymeersch, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Verbod op luidruchtige en storende colonnevorming in het verkeer

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift over de instelling van een verbod op luidruchtige en storende colonnevorming in het verkeer bij festiviteiten, huwelijken en begrafenissen.

Mevrouw Dominique Guns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Gelijkstelling van diploma's en de toepassing van weddebarema's in het onderwijs

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift over de gelijkstelling van diploma's en de toepassing van weddebarema's in het onderwijs.

De heer André Van Nieuwkerke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Jos De Meyer : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Uitstapregeling voor onderwijzers geboren in 1947

Verwijzing naar commissie

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift over de uitstapregeling voor onderwijzers geboren in 1947.

De heer Lucien Suykens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Luc Martens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter heeft een brief gekregen met bezwaren tegen het verslag. Op verzoek van de commissie voor Onderwijs wordt dit verzoekschrift daarom opnieuw verwezen naar de commissie.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Toiletbezoek tijdens examens

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift over toiletbezoek tijdens examens.

De heer Karlo Callens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Luc Martens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Opnemen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de Bolognahervorming

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift over het opnemen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de Bolognahervorming.

De heer Lucien Suykens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Luc Martens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 13.26 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

André-Emiel Bogaert, Julien Librecht, Jacky Maes, Chris Vandenbroeke : gezondheidsredenen ;

Peter Gysbrechts, Didier Ramoudt, Luc Van den Brande, Paul Wille : buitenslands ;

Sonja Becq, Marino Keulen : ambtsverplichtingen ;

Norbert De Batselier : familieverbindingen.

